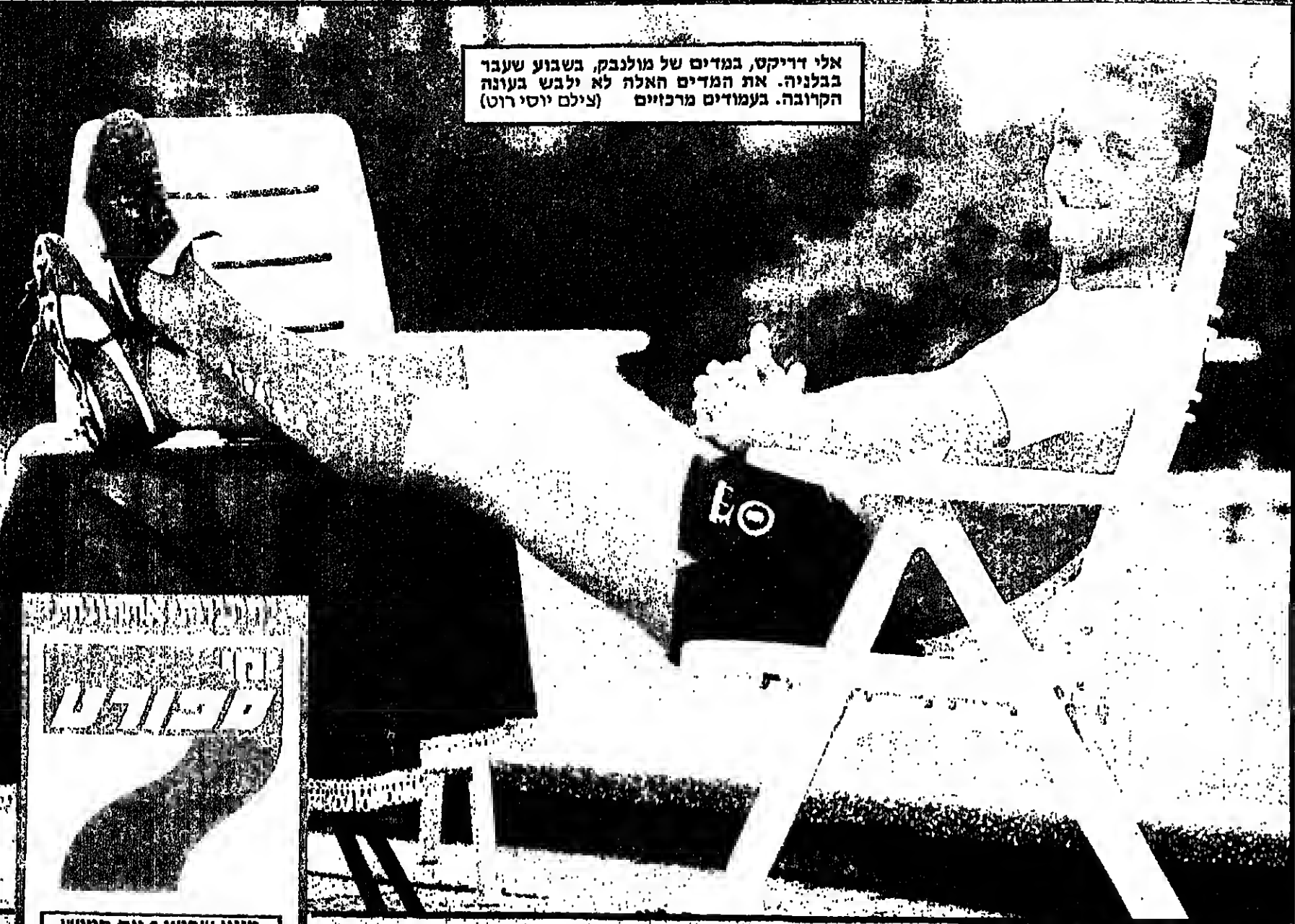

דריקס. היה לו חלום

אלי דריקס, במדים של מולנבק, בשבוע שעבר בבלניה. את המדים האלה לא ילבש בעונה הקרובה. בעמודים מרכזיים (עילם יוסי רות)

מניין שבועי • יום חמישי
13.8.87 - י"ח באב תשמ"ז

איל בוגל" במר
האסלם שובה
בעיניו גם ממכבי
ת"א, או חיפה
(בעמוד 7)
דוב למכירה
נחמן רומן
ללכת, לא מהדר
לשום מקום
(בעמוד 8)
אגודת
חלוצי השובה
בטולם יצאת
מחרתים לדרך
(בעמוד 9)

נשינו נחמנו
בוגל 32
הוא דומה
לשכר
לחשבו
ת"א
לדוד גיש
נשט אחת
מה זו
קבוצת
אמאד"ז
בעמוד 10
(עילם: אברהם חסון)

44

יום חמישי, י"ח באב תשמ"ז, 6 באוגוסט 1987 • "דריקס" תל-אביב ת.ד. 9144 מיקוד 61091. (שנה תשיעית)

אלוקים, אלוקים

טוב שם משמך טוב, אמרו חכמים, וידעו מה שאמרו. אדם אוהב לקבל מחמאות על כשרונו, על טוב-לבו, על ביתו, על ארצו. שמו הטוב של אדם אינו חמיר רק ההיצע, אלא טיול גם את סביבתו. כשמישהו נר כסביבה הנחשבת למכבדת, הוא אוהב שאחרים ידעו זאת, כי זה אומר משהו גם עליו. כשאדם שני למקום עבודה מכבד, גם זה מוסיף לכבודו. ארץ שגגיה וחדריה מכבדים אותה, עם ששמו הטוב הולך לפניו - כל אלה הם חלק משמו של אדם ועליו להשתדל לשמר עוליו ולא חלילה לכוות אותו.

ולמה התעוררתי לכתב על כך מפני שראיתי בעתו שלקפו - ארץ שחושקה אוהבים אותה ושומרים עליה - הגיעו ישראלים, צעדים וגם לא פלגו, שכל מעשיהם, לסדר את הפנים החמימים ולעשות כבוד, הרבה מהר.

הייתי כפון לא מזמן ובמנו ציני ראיתי: אין שם גגבים, במעט אלפי וונות אופנים חזים ונחוצות הצריכה-פניוניהם מתורים - כלתי קשורים ואיש אינו רואה שמה אופניו יעלמו. קדים גוססים בלי שטר בפחיתות המכורית - איש לא יקנע בהם.

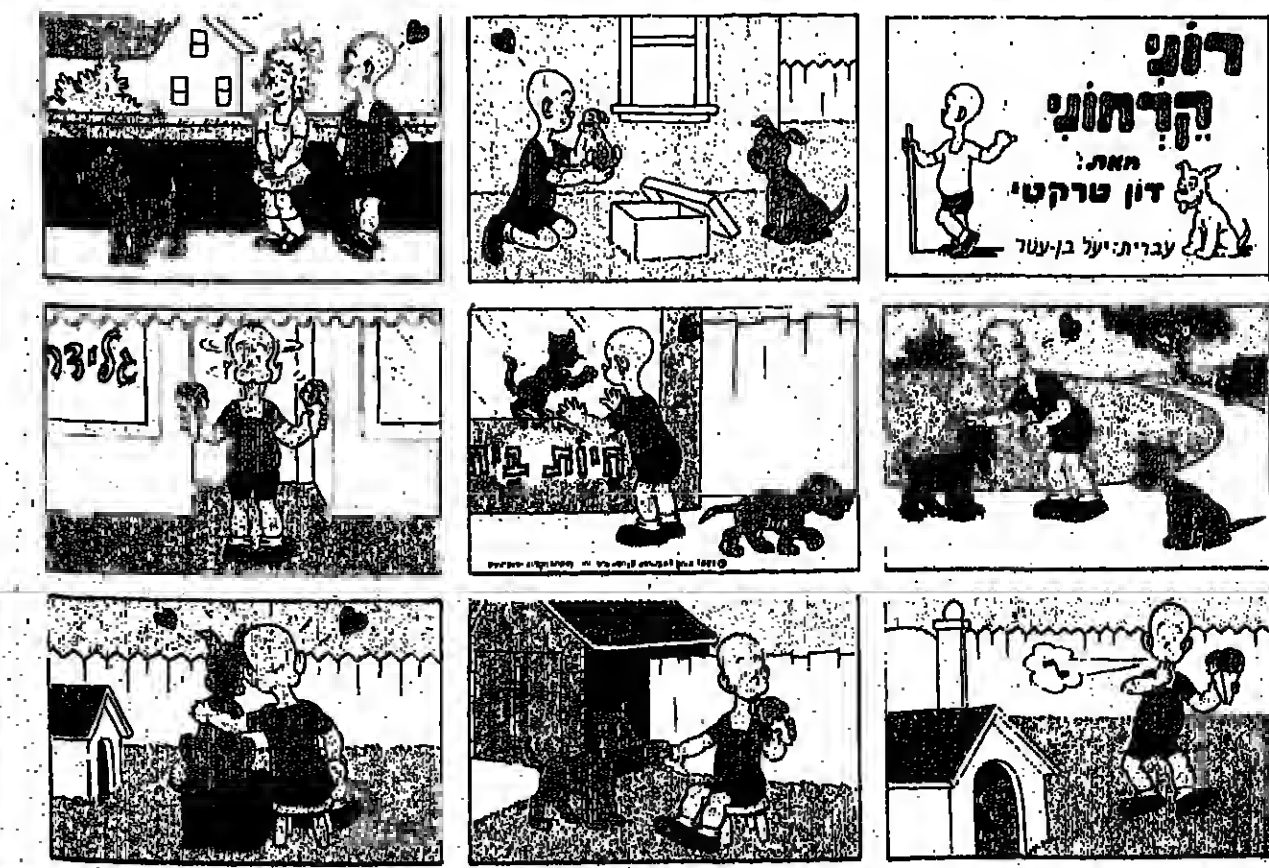
נכון, הנפנים המימים, אבל לא טפשים. מי שמסדר אותם פעם אחת, לא יקלים לעשות זאת שוב, יש הרבה נפנים, גבון, או אפשר לרמות הרבה פעמים. אבל זה מסלול - הוי, כמה מסלול - את שמה הטוב של ישראל. וספר לי איש השגירות: שלגו כפון, מי אותם, מידים, ישראלים הורסים ברגע אחד השנים שנבנו במשך שנים רבות, כעמל רב, פיתחים ובאמונו ביו שגי העמים ופתי המדינות.

מי שני ומתפרנס ממעשי מדינה לא מתרשם מן הנזק שנגרם. מה אכפת לו? העיר שצפה בפניו של - ובכך הוא רץ לקראת לנפש פניויהם נרשים וקדמות אותם, אבל מי שדואג את עצמו באוורח ישראל, שגאה ופריחתו ושאיפתו לו מסמך השוק העולמי - בודאי חש עצם ובזו כלפי רמאים שקאלה, שכל מה שורשים עליהם חזיל הוא שהם ישראלים.

בשנכל ישראל, כוח נתפס בחייל ונכלא שם. מיר מתעוררים הקבוצות היהודיים באו, וחס מבקשים ורומים דעו. על המסלול, אבל לעצמי אין מה לרזום. על אסירי איוו שקאלה מי שפותר יצא את הפסע הישראלית והיהודית - שיעש במלוא חמרת חיונו ויגלה מדיניות. כי הוא מובע על המדינה ורזה יי בשמה הטוב של המדינה ויגלה מדיניות.

היה אלוהים

במבט
מאת גלית ורושלמי

ממנין - אלי דריקס בציילום מוטטר" במדים של מולנבק. מתאים לי, נכון", הוא שאל אותנו. למעלה - משה סיני, שעמו בא דריקס לחלוק את חוויותיו, בודק את הצבע האדום במדים של דריקס. החלום של דריקס התגשם וגם בעונה הבאה הוא ילבש את המדים הצהובים-כחולים של מכבי ת"א

נו, אחרי שירה לעברנו בתוך דקה את כל תובנותיו לעשר השנים הקודמות, אנו בבה מבטים בקול שהפתיע אמילו אותנו כחולשתו.

ומה תעשה אם מכבי לא תיתן לך שיתור, אלח.

לא יתנת אני רוצה לראות שלא יתן. נה, סקורם חזירו מיר 130 אלף רולד שהם תייכים לי. הם הפרו תוזה, וחוזר סוף, אם לא יתנו שיתור, אני נכנס להמטר כילאמי. אחרי כל, אני בסני צו".

משה סיני רוקא היה מרצח מאור מוקסע. כעיקר אחרי שעותיו לדריקס להיחזר, שנים ניורא, ספיל, הפנני ונהנני של, ואלי להיכנס להפגז בינלי אומי כאשר עזב את מכבי ת"א לסוכת שכרבורג וליון הערפחית.

יולדים בבלטות

נו, סוב. מבאן איתם יורעים את המ שר הפיפור. הליגה ככלניה מתחילה כעור ששה ימים. למולנבק אין זמן לחי כוח ער שדריקס ידבר עם העורדיין שלו, וזה ינחה לבד עם טקסטות האחד חרן יאמר לו שהוא עם עורדיין אינו מרבר, והעורדיין חתם איתו שומט מני במגרד ובי הלאה ובי הלאה, חר ביא.

אן מולנבק מחזיקה איה חלוצ רני את אלי דריקס היא משאירה קני לבדי כמ, קבוצה שידרה כלום. הקונה שבערה מכלינת וילאקית בבלגיה.

אלא שגם ברכם אינה רוצה לשחק בתר גריא, חרץ מות, מה ון החצפה הו לבקש 130 אלף רולד, מה יישראל ורולדים גולום חתם לעלמותו.

כשכל זה אפילו כחור גריא (לא שכן) בריא כמו אלי דריקס עלול להישבר, ואת המון איתם בבר יורעים. אלח באמת נכשה הבאה אלי.

לא התקרב כלל לאדם, אמילו גרם את המרים ואמר לדריקס שדוקא מחאים לו אדום.

אבל הבגדים זה שום דבר, פרט קטן. מה שחשוב יותר זה היחס, התרגשה שנותנים לו, הטיפול בו.

נשיא מולנבק מתנהג אליו באילו היה בנו. כאשר שמע כי אלי קה ווג מוקסנים מכספה, בעס עליו מאור. המא מן ואיחמסט מאור מרצה מיטנו. נכון, ראה מיד שאין לו כוסר, אבל בפירוש אגר לו כי הוא, ואן הימסט, יוכל להפיק ממנו דרכה תועלת.

זה נכון, ואן הימסט אכן היה מרצה מלאי דריקס היה מוכן לצרפו למולנבק. ריואן הימסט, להוכידיבם, היה ללא ספק השחקן מספר 1 של בלגיה בכל הזמנים ואחר החלוצים היווני גולדים של אידו פה. לו לא צריכים לומר מה זה חלוצ טבעי. התישם מאור מהשילוב ודי גריר של דריקס, שילוב של טכניקה אישית מרבה וכוח פיזי רב.

באחר משחקייהמנות התרומם אלי לכויד גובה מול שני בלמי היריב. הוכס" שנשמע מהתנגשות הוכיר מש זה שנשמע אחרי שכסניים עובר מטוס עלילי. כפיום אותו אידוע נותרו שני הכלמים על הקרקע חדיקס הורירינישל בראשו שער לאאידר מייסהו. מול ואן הימסט לא התיר את קרית רוח.

אני בשוער

כמו שאתם מכינים, כשכל זה עשה לנו ורעם של שידה מולנבק רוצה חר ורוחור כעננים, הוא מגיע אלינו לכי וורן ומשחרר את החצירה האלה. אני בשוער, איתם שמישים שיגורין, שום דבר לא יעצור אותי. ואללה, אם הם מה תימים אותי, אני מכיא לכאן את התכרה שלי סוארץ ומתושון. בעצם, קורם מתח תן ואחריכר מבא אותה. אני לא אלך לבחור, אני אחיה חיים ספורטיביים. אני אצליח בכוידגל המקצועני."

מקום - זה רק לטובה, נכשיו זה לא רק סיני והמון המשתנה שלהם, אשר דרס קיכין. עם יומי ואתי עכשיו כבר יש לאל, קהל, שנוע.

הבחור באמת היה נלחב, סיפר אייו הדגשה נפלאה זו הייתה לוהלאמן עם המקצוענים של סולנבק. לפתע, אמילו המכנסים שניתנו לו באן, במיטל, נראו סוכות בורס מאלה של מכבי ת"א. המ מכניים שלו בארן צוח באלה, קסנות, עשות אותו, מור כעל נוע, שמן, חתא מינו לו שהוא לא שמן. ברא בו, אבל שסון ובאן בכלניה, הסכנסים רחבות באלה, סוכות, יושבות עליו נהדר.

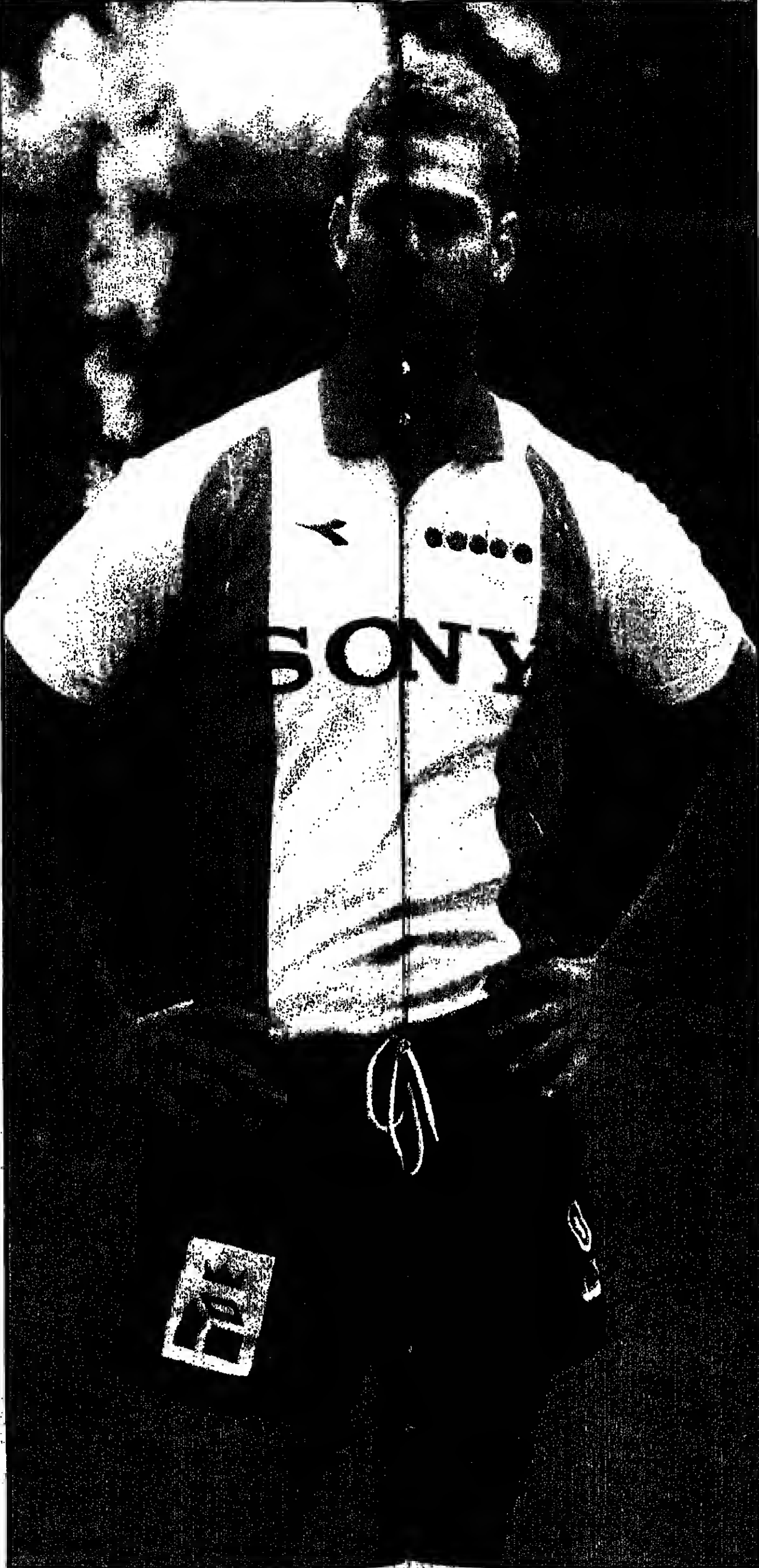
לא רציו לקלע לו את ההרגשה אפשר לחשוב שכארן לא ססעו על אק סטרידל'ארינ'. אין מספר גדול בארן, אצלנו אין אחר לא אוכל סטייקים, חר מוס, ככר אוח בשכונה. אצלנו כולס נר פות של בארשיניקוב.

מה, אנתנו מלחביס לא סאמיניס ואללה הוא כיוא אלינו עם המכנסים ויראח לנו. שגלוב, אבל קורם אני סוכ רח לעשות לו טובה את של ואן הימסט, המאמן של מולנבק אני מכיר אישית, נכון אז שאני אצלע לו ואניר לו איה שחקן הוא אלי. שאורק מלה טובה, נכון הם התלהבו שנוען מהקסמה שלו, אבל מלה טובה אי פעם לא יכולה להחיק.

הצבע האדום

יומיים לאחר סכן הוא שוב אצלנו, כמון, יותר "חיק" ככוידגל איחופי, ועס ההגשה עור יותר טובה. קורם כל שנידאה, הנה המכנסים, ונה כל חלוצי שח. יוסי הצלם ואני רוקא היינו מרז צים, ממילא התכווננו לנסוע לבריסל ולצלם אותו שם, חסר לנו נסיעה, הב חור.

דריקס באמת צרק, הוא נראה טוב מאור במרים של מולנבק. יש הרבה צבע אדום במרים האלה לא מפריע לו. משה סיני, שבסו שאתם יורעים בחיים שלו

נשנה הכאה לא הייתה מכבי ת"א, נכון לאחמול, מוכנה.

לפני עשרה ימים, ככלניה, זו הייתה אופרה אחת. פנשתי שם אלי דריקס שנה לנמרי. אלי דריקס, שבני שהוא עצמו העיר, היה כ.שנעון. ההתנהרות המיליטנטיות שכפיו, בנוסח מה אני אע שר להם אם לא יתנו לי שיתור, היו משפירות למרי, אני מוכח לציין.

זה היה בשעות הערב המוקדמות בכי ודן, ישבתי עם משה סיני על שפת הכי ריבה של המלון המקסי. משה, ששעה קלה קודם לכן סר את מכניתו והרשה ואת הדירה בו יתגורר באנטוורפן, סייס זה עתה. להרצות" באחוני את התיאוריה שלו לנכי השנה בה ישחק ככויד, ולס תע. מי מופיע אם לא, בסי ששאל ויי מן ראניון.

נכון, אלי דריקס. הגיע סהלך 60 ק"מ במרסל, כרי לשת את משה סדינ' שהתפלאה שלו. גריניש שהוא מוכרר לספר, להתפרק, לחלוק את החוויות. זה שהצלם, יוסי רוס, ואני נכחו כ.מיקור

אלי דריקס, "תופס שלווה" על שפת חבריכה, אחרי שהגיע לבוורן כדי לספר למשה סיני איזו הרגשה נפלאה זו להתאמן במועדון מקצועני באירופה. התאמן שם - וישחק פה גם בעונה הקרובה

מאת איתן עמית

האפיוורה האירופית של אלי דריקס נמשכה בדיוק עשרה ימים. את רסיסי החלום האירופי שלו, שהתנפץ שלשום לא-חר מגישה ארובה שקיים עם מנהלו, גיוורא שפינל, הוא מקווה אומנם אי פעם לאחזות - אבל בעונה הקרובה לא ישחק כמו-לנבק, גם לא בכרבים, בעונה הקרובה ישחק במכבי ת"א. וכן שזה עוד לא גמור ויש עוד כמה חוטים "לסנר", אבל זה ייסגר ואלי יופיע בעונה הקרובה במדי מכבי.

כמעט אמרתי: כאילו שלא ירענו... אלי דריקס הוא אחר מאתם שניסו - ולא בעליתו. לפחות לא בשלב זה. אחר רים - אוזנה, מיני, רונגסל, אני כהן, פיונטי - כן עשו זאת. אלי דריקס היה קרוב מאוד, טעם על קצה לשונו את הטי עם של מועדון אירופי. טעם - וחזר למכבי ת"א.

חור מאונם, אלי - אבל זה לא ישנה את העובדה. לאחונה, מינו וכי אירופה זה מקום העבודה. לדריקס אירופה היא אחר חירות. של שום, במהלך השיחה עם ניורא, השתבע אפילו להסיר - לפחות כשלב זה - את "האופציה המשפטית", לקבוע עתה תאורת איה סכום ישחרר

האופציה המשפטית

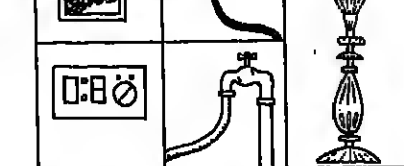
בעקבות העקבות

מאת גדי טאוב

פרשת השריפה בוויילא

בריון בתצורת הנצח המסתק קידר ועודתו, ממל המסורה בדוילי, לויללה מוקפת גורעין גבוהה, בשכונת יוקרה מחוץ לעיר. מבפנים, סגור לשער, בחלקה המערבי של הגדר, חנות מבוגרת אמריקנית חרישה, וליצירה רכב ביופישא. מחלונות הבית עלה עשן לבן של גחלים רטובות.

בבניסה לחרר האורחים ניסה המפקח להדליק את האור: ומשלל עלה הדבר בידו, הוליק את הפנס המסתורי שלו. הוא תחב את עטיפת סוכריית המנטה לכיס נועילו ופנה לבחון את החרד המפומם. מערכת המסריאן, שעוד היתה נחוצה לחשמל, נשרפה לגמרי, יחד עם הכוננית עליה עמדה. מתחת לחלון שפנה דרומה, מתוך ערימה מפותמת ורסובה שבעבר היתה שולחן, כול רכב מה מבויש המפקח הוציא את החפץ במרסוס נעלו - היה זה פנס נחושת שובכה כעשרים ד"מ, ובראשו חצי נר כבוי שפחיתו אפר רב. בעל הבית, איש נכוח ורוקח, לבש חליפת ערב מסופתת ושלוחת עמבאי שעסק בקפול צינור כבאים עבה. המפקח ניגש אליהם והציג את תעודת השומר שלו.

שלוש, שמי קידר, מפקח משטרה. "ועדים מאר, מיכאל שידר, אני הבעלים של ה...מכירה הזאת".

כן, מר שידר, אמר קידר, כוא נשמע מה אתה יודע לספר על כל זה".

בעל הבית הוציא, כעבר היתה לי אחת. מתח, והמנתי אותה לאחורה בנסות צרפתי, בגנון שבו אני מכשל היטב בעשר ושלשים כרעין, הסעית אותה לביתה ונעודתי מבוא למשך שלושת רבעי שעה, מחות או יותר. כונן היה החלה השריפה.

שומרים על נקיון

שני אנונים צתורים מפקמיאל, שקמה דוקה (היפוקה), שמו - נקריאל. רצו לעשות ברקיה למען הקם. נמאס להם להסתובב מפה לשם.

ושמור על העקיון בעירו נקאו לחלובות, צתו בשרי: קלנו מה לשמור על נקיון איש ואשה, אף ואחיון

עבר בתה, שאל: "מה, דבר שריסו?" "כן, עוד מיטע את הלכלוף נרים..." "אבל עוד לא נמקתם אף קלפיו" "לא חנקתם קאן אף לא קטחו"

שני אנונים צתורים מפקמיאל, תורו לצית ונלכ נולל. אולי מקר נקמא מפקיר אסרו אולי מקר נצליה קצת יוקרו

פאזל

מאת מתתיהו ואבירם עופר

חידה מספר 47

החידה הזאת מופיעה בספר של מריון גרדנר, "קרקס מתמטי" שיצא לאור באנגלית בהוצאת "פינגווין" בשנת 1968. מרסין נדנדר מייחס את החידה לקיר מילבס.

למינו שני שעוניחול. הראשון כן דקות והשני כן 11 דקות. מה הדרך המהירה ביותר להחיות ביצה במשך 15 דקות?

★

פתרון חידה מספר 44

הוא שואל, לא משנה את מה, אם הייתי שואל את חברי באיו דרך ללכת, מה הוא היה אומר לי?"

התשובה היא הדרך הלא נכונה. אם המשיך ודבר שש - הוא יענה את התשובה האמיתית של דוד האמת. אם לעומת זאת, המשיך ודבר אמת, הוא ימסר בריקנות את התשובה השקרית של חברו.

★★★

את הפתרונים אנא שלחו לפי הכתובות: שעשועון "דיעות אחרונות לילדים", ת.ד. 1431 תל-אביב, 61081.

בין הפתרונים יוגלו דיון נרחב ומאור.

מי מפחה מנמוסים? מאת אבא איתמר

תנו להגיד מלה

איש מאתנו אינו אהב להיות נעלב: זה מצב מאר לא נעים. גמי שלא רוצה שיעליבו אותו, ישתדל בכל מאודו שלא לעשות לאחריים את מה ששנוא עליו.

ואתם יודעים למה נבחרתי בנושא זה? מפני שאספר ישבתי לפני ימים אחדים בחברה. ספר אחד ורסובים ורסומה לכולם, אבל היו ארבעה אנשים שלא התענינו בדבריו והמשיכו לשוחח ביניהם, בקול רם, בענין אחר לגמרי. זה הובנה חסרת-רבות מנחה והעליבו קשות את יוררים שפניו חראו זאת.

מה עושים אם כן, במסרה מזה אהה, זהו מחיר שגוננו משלמים, במי שמשתרית את חרציה. וזהו חלק מלש השירות והסירות, קי. שראינו שרים אוקו:

המקרה נח שנות אלשים, למה עם חשש בראשנו, חרצו יורשלים.

בשנים בחברה ולנו אין ברירה: חשק לשיר או שאינו משרים את השיר, האמנם נוכל לדבר עם חברנו במסות להבשר? לשירה לא. לא נמריע, הרוב הוא הקובע בחברה.

חורות שהקשבת לי בשקט ובנימוס

גלית חולה מאת עדולה

מאת עדולה

אבא: מקר גלית תקלים. גלד לם, נחפש גלים... לא נעבר את השוכר? נצלל עם משכה לראות אם יש בקים עולם אחר.

גלית: נש בפינו? אבא: בקים הקים מלשפים את האצות והאצפים. אצות - זהו שער ארד שהנקמים סוקקים בך.

פי פעם נסיכת קאי (נוד קשקיתה קאית תינקת)

גלית: נלמח לפתע בראי שים שער זקד... מאן רצתה קזו תסקות יוסר מקל דבר אחר.

וקיא נרדה לשם, גלית, אם היא עלקה - זאת לא קאית.

גלית: נאבא, קח עם הקדמים אבא: קדמים: קדפים, הקסבן - קדפים הם בית ומשקן: משקן שלא קלף שוכן ונתל כמו צב מלשם.

גלית: הוא קל מנק עובר דירה או מספח לו קבנה?

אבא: גלית, הפיטי, הוא קמא קאי ראי מי מציצה מתוך הקהל הדבוק: "שלוש לו, ארון נסדוק."

"שלוש, גברתי, בואי, אתי, גדר, גבר אל המוצלה, נגוד במקנה קטלה."

"אם תבקש נפה, אסכים. אז..."

לא מקרה, פי אם צוקים לזד המים המסוקקים.

עם שדה אצות בתוך פנדס - מקום לא נע להתפרנס.

אז, יד קד, סוקובאות תפשו מקום בו טוב לחיות.

לחגי תלאות, הרפה תלאות, עם דג טורף, עם גל חוטף, קצאו סוף-סוף את האצות עם השער המלשף...

ושם קנו ארמון קלאות עם מרתפים ומגודלים... אם את רוצה את זה לראות - אז קדם כל יש להקלילים

לא למחר

אמבול ראייתו את דורית כדחוכ, ומשק נקמתי. איש שהיא נראית לי היא נראית לקחות כמו נערה בת שבע-ששורה. אני לא יודעת - מה בשר לה? איך בנדים מנחה קזאת עבה, (השערות - משל לא האמתי. אשלו קשורתי אהה, הדפשתי קשש צוצית על זה.

אני חושבת שטוב שהנגינו אצלנו בבית מספר חלפות את זה, זה מרדסן מלשף.

גלית: נש בפינו? אבא: בקים הקים מלשפים את האצות והאצפים. אצות - זהו שער ארד שהנקמים סוקקים בך.

פי פעם נסיכת קאי (נוד קשקיתה קאית תינקת)

גלית: נלמח לפתע בראי שים שער זקד... מאן רצתה קזו תסקות יוסר מקל דבר אחר.

וקיא נרדה לשם, גלית, אם היא עלקה - זאת לא קאית.

גלית: נאבא, קח עם הקדמים אבא: קדמים: קדפים, הקסבן - קדפים הם בית ומשקן: משקן שלא קלף שוכן ונתל כמו צב מלשם.

גלית: הוא קל מנק עובר דירה או מספח לו קבנה?

אבא: גלית, הפיטי, הוא קמא קאי ראי מי מציצה מתוך הקהל הדבוק: "שלוש לו, ארון נסדוק."

"שלוש, גברתי, בואי, אתי, גדר, גבר אל המוצלה, נגוד במקנה קטלה."

"אם תבקש נפה, אסכים. אז..."

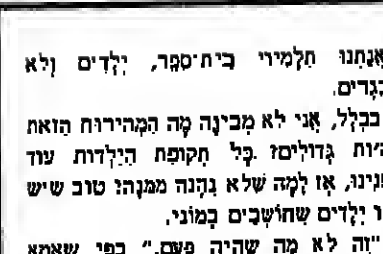
לא מקרה, פי אם צוקים לזד המים המסוקקים.

עם שדה אצות בתוך פנדס - מקום לא נע להתפרנס.

אז, יד קד, סוקובאות תפשו מקום בו טוב לחיות.

לחגי תלאות, הרפה תלאות, עם דג טורף, עם גל חוטף, קצאו סוף-סוף את האצות עם השער המלשף...

ושם קנו ארמון קלאות עם מרתפים ומגודלים... אם את רוצה את זה לראות - אז קדם כל יש להקלילים

למה יש לו לצב קול כזה? כתב: אהרן שמי, ציר: אבנו כץ.

ימי של מספרים, כתב: אהרן שמי, ציר: אבנו כץ, הוצאת כנרת.

מי זה אומר שלצב אין קול? לא, לא שפססו או אחר עד לא הוצא שאלו לו, ובנון ומי שרוצה לדעת את כל הסטור, שיקרא בספר המסכים הזה. כדאי.

לא רק אנשים מוכוונים ורבים - גם המספרים קבד, והתקבל בין אלה לאלה הוא שהמספרים בסוף מספרים לפי הסדר, ואם הכל אכל הכל כסדר, ומי שרוצה לדעת עוד, שיקרא גם את הספר המסכים הזה.

לשני המספרים בית - גם ימים, גם פזמונים, ימי של מספרים, חידה לאהרן וקאנו.

גלית: נש בפינו? אבא: בקים הקים מלשפים את האצות והאצפים. אצות - זהו שער ארד שהנקמים סוקקים בך.

פי פעם נסיכת קאי (נוד קשקיתה קאית תינקת)

גלית: נלמח לפתע בראי שים שער זקד... מאן רצתה קזו תסקות יוסר מקל דבר אחר.

וקיא נרדה לשם, גלית, אם היא עלקה - זאת לא קאית.

גלית: נאבא, קח עם הקדמים אבא: קדמים: קדפים, הקסבן - קדפים הם בית ומשקן: משקן שלא קלף שוכן ונתל כמו צב מלשם.

גלית: הוא קל מנק עובר דירה או מספח לו קבנה?

אבא: גלית, הפיטי, הוא קמא קאי ראי מי מציצה מתוך הקהל הדבוק: "שלוש לו, ארון נסדוק."

"שלוש, גברתי, בואי, אתי, גדר, גבר אל המוצלה, נגוד במקנה קטלה."

"אם תבקש נפה, אסכים. אז..."

לא מקרה, פי אם צוקים לזד המים המסוקקים.

עם שדה אצות בתוך פנדס - מקום לא נע להתפרנס.

אז, יד קד, סוקובאות תפשו מקום בו טוב לחיות.

ספרים שכדאי לקרוא מאת בינה אופק

למה יש לו לצב קול כזה? כתב: אהרן שמי, ציר: אבנו כץ, הוצאת כנרת.

מי זה אומר שלצב אין קול? לא, לא שפססו או אחר עד לא הוצא שאלו לו, ובנון ומי שרוצה לדעת את כל הסטור, שיקרא בספר המסכים הזה. כדאי.

לא רק אנשים מוכוונים ורבים - גם המספרים קבד, והתקבל בין אלה לאלה הוא שהמספרים בסוף מספרים לפי הסדר, ואם הכל אכל הכל כסדר, ומי שרוצה לדעת עוד, שיקרא גם את הספר המסכים הזה.

לשני המספרים בית - גם ימים, גם פזמונים, ימי של מספרים, חידה לאהרן וקאנו.

גלית: נש בפינו? אבא: בקים הקים מלשפים את האצות והאצפים. אצות - זהו שער ארד שהנקמים סוקקים בך.

פי פעם נסיכת קאי (נוד קשקיתה קאית תינקת)

גלית: נלמח לפתע בראי שים שער זקד... מאן רצתה קזו תסקות יוסר מקל דבר אחר.

וקיא נרדה לשם, גלית, אם היא עלקה - זאת לא קאית.

גלית: נאבא, קח עם הקדמים אבא: קדמים: קדפים, הקסבן - קדפים הם בית ומשקן: משקן שלא קלף שוכן ונתל כמו צב מלשם.

גלית: הוא קל מנק עובר דירה או מספח לו קבנה?

אבא: גלית, הפיטי, הוא קמא קאי ראי מי מציצה מתוך הקהל הדבוק: "שלוש לו, ארון נסדוק."

"שלוש, גברתי, בואי, אתי, גדר, גבר אל המוצלה, נגוד במקנה קטלה."

"אם תבקש נפה, אסכים. אז..."

לא מקרה, פי אם צוקים לזד המים המסוקקים.

עם שדה אצות בתוך פנדס - מקום לא נע להתפרנס.

אז, יד קד, סוקובאות תפשו מקום בו טוב לחיות.

ספרים טובים אחר

הוצאת 'ידיעות אחרונות'

משראות בתל

ענף הסטט הלונגים אל החלל הולך ומתסמם, למרות ששכונות החלל המאריגיות צרו משראות לאטר אלו "שאלגד", שההרשח, ככור, לפני השנה. באחרונה החלה המוכנות העשרית לתמר האוקטופים למצו לחבדות פרסיות את שריותה בקסמס לננים אל החלל. קפה נקבות אמריגניות אחרות הודיעו כי בדשמו לספס טילים משלטה, וזה תוכלנה לשגר בכחות עצמן לננים עצמאיים אל החלל.

קידר שגם סוכנת החלל של אירופה ושל יו איון טוקנות קד בצללות, אבל בהקפזה הגדולה ביותר בתחום זה הגיעה אלינו דוקא מפרו: הקבדה המקשלות הסריות, העוסקת בקסמס לננים אל החלל, נקראת בשם "היידר" והמקנה הגדולה, חקרה זו עוסקת בשאר בשנה המרובה לנכח מקשלות צבד חקרה אמריגנית, שמשקבה בניירירקו קמא אחריו יננה לנן שרד. ידע שמרינות נוספות משפיעות בקים אלה באשפיות השגור לחלל, שמשפיעה הקבדה הסריות.

אם לא יד קה, מתקדד שגם הרקיס מוכנים לשגר לננים מסוריים אל החלל, אולם חק המאריגני, האוסר הקבדות לננים אמריגניים אל חוץ, ששקת של קרית המוצחות, מקשה עליהם את הפעולה בתחום זה.

מקט הילדים

בקשה קטנה מאלהים

היה הקמה נלדה בשם נילי. יום אחר אבא של נילי קנה לה תכלית נקלחה. אמר אבא לנילי: אני מרשה לך לטוס בה.

יום אחר התקשחה נילי בתרגיל שהמורה נתנה להם לקשר. צלצלה לאבא וקאמה לעבודה, אף לא היתה תשובה בפולפון. ואז נקברה נילי בי אבא הרשה לה לטוס בתכלית. היא לבשה את המגדים של התכלית וקסה לאלהים. ונהה היא מניצה אל מרב בראי, בת 1/2, מל-אביב

איש מאתנו אינו אהב להיות נעלב: זה מצב מאר לא נעים. גמי שלא רוצה שיעליבו אותו, ישתדל בכל מאודו שלא לעשות לאחריים את מה ששנוא עליו.

ואתם יודעים למה נבחרתי בנושא זה? מפני שאספר ישבתי לפני ימים אחדים בחברה. ספר אחד ורסובים ורסומה לכולם, אבל היו ארבעה אנשים שלא התענינו בדבריו והמשיכו לשוחח ביניהם, בקול רם, בענין אחר לגמרי. זה הובנה חסרת-רבות מנחה והעליבו קשות את יוררים שפניו חראו זאת.

מה עושים אם כן, במסרה מזה אהה, זהו מחיר שגוננו משלמים, במי שמשתרית את חרציה. וזהו חלק מלש השירות והסירות, קי. שראינו שרים אוקו:

המקרה נח שנות אלשים, למה עם חשש בראשנו, חרצו יורשלים.

בשנים בחברה ולנו אין ברירה: חשק לשיר או שאינו משרים את השיר, האמנם נוכל לדבר עם חברנו במסות להבשר? לשירה לא. לא נמריע, הרוב הוא הקובע בחברה.

חורות שהקשבת לי בשקט ובנימוס

יש שאלות? יש תשובות!

איש נכבד מתקינו ששנו, "התקנה" וזו אלני, קאר שבע

נקסלי הרץ אימקד, ילד קליקה (1856). הוא ששכב את מלוח השיר. אימקד עצמו, משורר ששי בהקפזה התקנה קלאסית, התגורר בארץ-ישראל רק חששה קצרה.

בשנה מסרדו האשי של קר לורנס אוליסנס, אנלי גארי, חמר צריר-ישראל יצאנו נלכט, שקנה לו בית בפדר הדינון וזלח קר דוד קנה.

השירות האחרונה שגו מאסר יוסר לי השנית דיר במכרונה, קידר הגיקנה: הפנינה היא צריר של פיס מקרדי עם נעמית אחרת מיררחה של העליון סריר.

קסמנה, משנת 1897 קנה השיר להמקנו הציזי קלאה. חקלה קנה להמקנו קר מנחה "דוכבי ציר", ולסדר העונקס הראשון של

הוא ששכב את מלוח השיר. אימקד עצמו, משורר ששי בהקפזה התקנה קלאסית, התגורר בארץ-ישראל רק חששה קצרה.

בשנה מסרדו האשי של קר לורנס אוליסנס, אנלי גארי, חמר צריר-ישראל יצאנו נלכט, שקנה לו בית בפדר הדינון וזלח קר דוד קנה.

השירות האחרונה שגו מאסר יוסר לי השנית דיר במכרונה, קידר הגיקנה: הפנינה היא צריר של פיס מקרדי עם נעמית אחרת מיררחה של העליון סריר.

קסמנה, משנת 1897 קנה השיר להמקנו הציזי קלאה. חקלה קנה להמקנו קר מנחה "דוכבי ציר", ולסדר העונקס הראשון של